

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°199/21
V Luxemburgu 10. novembra 2021

Rozsudok vo veci T-495/19
Rumunsko/Komisia

Všeobecný súd zamieta žalobu Rumunska proti rozhodnutiu Komisie o registrácii navrhovanej iniciatívy občanov „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a udržateľnosť regionálnych kultúr“

Všeobecný súd sa po prvýkrát vyjadruje k napadnuteľnosti rozhodnutia Komisie, ktorým sa registruje takýto návrh

Dňa 18. júna 2013 bola Európskej komisii predložená navrhovaná iniciatíva občanov s názvom „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a udržateľnosť regionálnych kultúr“¹. Táto navrhovaná iniciatíva mala podľa informácií poskytnutých organizátormi za cieľ, aby Európska únia v rámci kohéznej politiky venovala mimoriadnu pozornosť regiónom, ktorých etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky sa odlišujú od charakteristík okolitých regiónov.

Komisia rozhodnutím z 25. júla 2013² zamietla žiadosť o registráciu sporného návrhu EIO z dôvodu, že je zjavne mimo rámca jej právomocí, ktoré jej umožňujú predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv. Žaloba o neplatnosť podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá Všeobecným súdom.³ Súdny dvor, ktorý rozhodoval o odvolaní, zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ako aj rozhodnutie z 25. júla 2013.⁴

Komisia 30. apríla 2019 prijala nové rozhodnutie, ktorým pristúpila k registrácii sporného návrhu EIO⁵. Rumunsko podalo proti tomuto rozhodnutiu žalobu o neplatnosť.

Všeobecný súd zamieta žalobu Rumunska a po prvýkrát výslovne skúma otázku napadnuteľnosti rozhodnutia Komisie o registrácii návrhu EIO. Prináša tiež spresnenia jednak v súvislosti s charakteristikami preskúmania vykonávaného Komisiou na účely prijatia takéhoto rozhodnutia a jednak v súvislosti s povahou preskúmania zákonnosti tohto rozhodnutia Všeobecným súdom.

Posúdenie Všeobecným súdom

Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby, Všeobecný súd sa zaoberá napadnuteľnosťou napadnutého rozhodnutia⁶. Pripomína najprv postupy a podmienky požadované na predloženie EIO a uvádza, že napadnuté rozhodnutie má vyvolávať záväzné právne účinky voči organizátorom, inštitúciám a dotknutým členským štátom. Pokiaľ ide o organizátorov, rozhodnutie o registrácii totiž spúšťa mechanizmus zbierania vyhlásení o podpore a priznáva im po prvé najmä právo predložiť EIO Komisii a podrobne ju vysvetliť,⁷ po druhé právo požadovať od Komisie, aby vydala oznámenie

¹ Návrh predložený v súlade s článkom 11 ods. 4 ZEÚ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 2011, s. 1, ďalej len „sporný návrh EIO“).

² Rozhodnutie Komisie C(2013) 4975 final z 25. júla 2013, ktorým bola zamietnutá žiadosť o registráciu európskej iniciatívy občanov s názvom „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a udržateľnosť regionálnych kultúr“.

³ Rozsudok z 10. mája 2016, Izsák a Dabis/Komisia, [T-529/13](#) (pozri [TK č. 50/16](#)).

⁴ Rozsudok zo 7. marca 2019, Izsák a Dabis/Komisia, [C-420/16 P](#) (pozri [TK č. 24/19](#)).

⁵ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/721 z 30. apríla 2019 o navrhovanej iniciatíve občanov s názvom „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a udržateľnosť regionálnych kultúr“ (Ú. v. EÚ L 122, 2019, s. 55, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

⁶ V zmysle článku 263 ZFEÚ.

⁷ Nariadenie č. 211/2011, článok 9 prvý odsek a článok 10 ods. 1 písm. b).

uvedené v článku 10 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 211/2011,⁸ a po tretie právo prezentovať EIO na verejnom vypočutí v Európskom parlamente. Tieto práva, zavedené vo vzťahu k organizátorom, zároveň predstavujú povinnosti pre dotknuté inštitúcie, keďže Komisia je povinná prijať organizátorov a vydať oznámenie týkajúce sa EIO a Parlament je povinný zorganizovať verejné vypočutie. Pokiaľ ide o dotknuté členské štáty, rozhodnutie o registrácii návrhu EIO zakladá vo vzťahu k nim povinnosť povoliť zbieranie vyhlásení o podpore, overiť a osvedčiť ich.

Všeobecný súd okrem toho spresňuje, že rozhodnutie o registrácii návrhu EIO nie je prípravným alebo predbežným aktom, ktorého cieľom je pripraviť prijatie oznámenia o EIO Komisiou. Rozhodnutie o registrácii návrhu EIO totiž zahŕňa prvé posúdenie tejto iniciatívy z právneho hľadiska a nemá vplyv na posúdenie vykonané Komisiou v rámci jej oznámenia o EIO, ktoré obsahuje najmä jej „právne a politické závery“. Všeobecný súd uvádza, že podľa judikatúry⁹ osobitná pridaná hodnota mechanizmu EIO nespočíva v istote dosiahnutia jej výsledku, ale v možnostiach a príležitostiach, ktoré vytvára pre občanov Únie spustiť politickú diskusiu v rámci jej inštitúcií bez toho, aby museli čakať na začatie legislatívneho postupu. Politická diskusia tak s občanmi, ako aj inštitúciami prebieha najmä počas hospodárskeho roka na stretnutí s Komisiou a verejnom vypočutí v Parlamente s cieľom zozbierať vyhlásenia o podpore. Konkrétnejšie, táto diskusia vyplýva z rozhodnutia o registrácii návrhu EIO a z následného postupu a prebieha predtým, ako Komisia prijme svoje oznámenie o EIO. Toto rozhodnutie je teda rovnako ako napadnuté rozhodnutie výsledkom osobitnej etapy v procese EIO, ktorá vyvoláva záväzné právne účinky odlišné od účinkov vyplývajúcich z oznámenia o EIO a predstavuje rovnako ako toto oznámenie napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ.

Pokiaľ ide o vecnú stránku, Všeobecný súd v prvom rade skúma podmienky registrácie návrhu EIO, a najmä podmienku týkajúcu sa otázky, či takýto návrh spadá do rámca právomocí Komisie.¹⁰ V tomto kontexte pripomína charakteristiky preskúmania, ku ktorému musí Komisia pristúpiť na základe tejto podmienky registrácie návrhu EIO.

Po prvé pripomína, že s cieľom zabezpečiť jednoduchý prístup k EIO je Komisia oprávnená odmietnuť registráciu takéhoto návrhu len vtedy, ak je vzhľadom na svoj predmet a ciele zjavne mimo rámca právomocí, na základe ktorých môže táto inštitúcia predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv.

Všeobecný súd po druhé spresňuje, že existuje rozdiel medzi preskúmaním, ktoré je Komisia povinná vykonať na základe podmienky registrácie týkajúcej sa otázky, či návrh EIO patrí do rámca jej právomocí, a preskúmaním, ktoré je táto inštitúcia povinná vykonať v rámci oznámenia o EIO. V rámci preskúmania tejto podmienky registrácie má tak Komisia len preskúmať, či z objektívneho hľadiska môžu byť opatrenia navrhované v rámci dotknutej EIO prijaté na základe Zmlúv, a nie je povinná overiť, či bol predložený dôkaz o všetkých uvádzaných skutočnostiach, ani to, či je odôvodnenie, na ktorom sa zakladá návrh a navrhované opatrenia, dostatočné. Rozhodnutie o registrácii EIO, ktoré zahŕňa jej prvé posúdenie z právneho hľadiska, tak nemá vplyv na posúdenie vykonané Komisiou v rámci jej oznámenia, ktoré obsahuje konečné stanovisko Komisie k otázke, či predloží alebo nepredloží návrh právneho aktu Únie ako odpoveď na dotknutú EIO. Komisia preto môže odmietnuť registráciu návrhu EIO len vtedy, ak pri preskúmaní splnenia podmienky registrácie týkajúcej sa otázky, či návrh EIO patrí do rámca jej právomocí, dospeje k záveru, že možno úplne vylúčiť, že by mohla predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv. Ak však Komisia nemôže dospieť k takémuto záveru, je povinná zaregistrovať dotknutý návrh EIO, aby umožnila politickú diskusiu v rámci inštitúcií začatú v nadväznosti na túto registráciu.

V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či Komisia správne určila obsah sporného návrhu EIO, Všeobecný súd konštatuje, že tento návrh bol v napadnutom rozhodnutí správne uvedený a že

⁸ Na základe tohto ustanovenia, keď Komisia dostane EIO, do troch mesiacov uvedie v oznámení svoje právne a politické závery o EIO, prípadné opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, ako aj odôvodnenie, prečo toto opatrenie prijme alebo neprijme (ďalej len „oznámenie o EIO“).

⁹ Rozsudok z 19. decembra 2019, Puppincak a i./Komisia, [C-418/18 P](#), bod 70 (pozri [TK č. 160/19](#)).

¹⁰ Nariadenie č. 211/2011, článok 4 ods. 2 písm. b).

nedošlo k nijakému skresleniu jeho obsahu. Podľa judikatúry¹¹ totiž Komisia z objektívneho hľadiska preskúmala navrhované opatrenia, zamýšľané abstraktne, pričom v podstate len uviedla predmet a ciele sporného návrhu EIO a konštatovala, že tento návrh patrí do kohéznej politiky Únie.

V treťom rade Všeobecný súd zamietol výhradu týkajúcu sa existencie námietky v posúdení Komisie. Všeobecný súd totiž zdôrazňuje, že na účely jednoduchého prístupu k EIO môže Komisia prípadne pristúpiť k „vytvoreniu rámca“, ku „kvalifikácii“ či dokonca k čiastočnej registrácii dotknutého návrhu EIO, aby zabezpečila jednoduchý prístup k tejto iniciatíve pod podmienkou, že si splní povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prináleží, a že nedôjde ku skresleniu obsahu tohto návrhu. Tento postup totiž umožňuje Komisii namiesto odmietnutia registrácie návrhu EIO zaregistrovať tento návrh kvalifikovaným spôsobom, aby zachovala potrebný účinok cieľa sledovaného nariadením č. 211/2011.

Vo štvrtom a poslednom rade Všeobecný súd uvádza, že pokiaľ ide o otázku, či články 174 až 178 ZFEÚ môžu predstavovať právny základ pre činnosť Únie v zmysle sporného návrhu EIO,¹² Všeobecný súd uvádza, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že sporný návrh EIO, keďže sa týkal predloženia jej návrhov právnych aktov, ktoré definujú úlohy, prioritné ciele a organizáciu štrukturálnych fondov, a za predpokladu, že opatrenia, ktoré sa majú financovať, povedú k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti Únie, sa zjavne nenachádzal mimo rámca jej právomocí.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

¹¹ Už citovaný rozsudok C-420/16 P.

¹² Tieto články patria do hlavy XVIII Zmluvy o FEÚ, ktorá sa týka hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti.